

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-1083
(mr. A.W.H. Vink, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, drs. J.W. Janse, leden en
mr. S.H.M. Koeleman, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 21 december 2015
Ingediend door : De consument
Tegen : Driekleur-De Vlieger Verzekeringen B.V., gevestigd te Goes, verder te noemen de
tussenpersoon
Datum uitspraak : 22 december 2021
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen

Samenvatting

Beleggingsverzekering. Waerdye Hypotheek Plan afgesloten in 2000. Zorgplicht tussenpersoon. Overgang tussenpersonen. De consument klaagt erover dat hem in 2000 geen productalternatief met meer economisch nut, zoals de ABN AMRO Meegroeihypotheek en Meegroeiverzekering met een restitutedekking van 90% van de poliswaarde bij overlijden, is geadviseerd. Daarnaast stelt de consument dat het Waerdye Hypotheek Plan een ondeugdelijk product is. De commissie oordeelt dat geen tekortkomingen in de zorgplicht en advisering in 2000 zijn gebleken. De productkenmerken van het Waerdye Hypotheek Plan zijn in de eerdere uitspraak tegen de verzekeraar aan bod gekomen en afgewezen. Niet gebleken is dat de tussenpersoon hier wel voor kan worden aangesproken. De vorderingen worden afgewezen.

I. De procedure

- I.1 De commissie beslist op basis van het Reglement Ombudsman en Geschillencommissie Financiële Dienstverlening zoals dat gold van 1 oktober 2014 tot 1 april 2017 en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om:
- de klachtuiting van de consument;
  - het verweerschrift van de tussenpersoon;
  - de repliek van de consument;
  - de dupliek van de tussenpersoon;
  - de reactie van de consument met beperking van de rechtsstrijd naar aanleiding van de uitspraak van de Geschillencommissie in de klacht van de consument tegen de verzekeraar (GC 2020-1100);
  - de aanvullende reactie van de tussenpersoon d.d. 22 oktober 2021.

Toelichting procesverloop

Na ontvangst van de dupliek van de tussenpersoon is de behandeling van de klacht aangehouden. Nadien heeft de Geschillencommissie in het klachtdossier van de consument tegen de verzekeraar uitspraak gedaan (GC 2020-1100). Vervolgens is de behandeling van de klacht weer hervat en is de consument verzocht in een aanvullende reactie uiteen te zetten welke klachtonderdelen tegen de tussenpersoon na voornoemde uitspraak nog resteren. Daarna is de tussenpersoon in de gelegenheid gesteld hierop te reageren. De schriftelijke procedure is vervolgens afgerond.

- 1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door de heer M. van Rossum, professioneel gemachtigde. De tussenpersoon is in deze zaak vertegenwoordigd door de heer mr. R. Bosman, advocaat.
- 1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.4 De consument en de tussenpersoon hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft door bemiddeling en advisering van (een rechtsvoorganger van) de tussenpersoon met ingang van 1 augustus 2000 een beleggingsverzekering onder de naam Waerdye Hypotheek Plan (hierna: de verzekering) gesloten bij (een rechtsvoorganger van) ASR Levensverzekering N.V. (hierna: de verzekeraar). Dit product betreft een unit-linked verzekering. De einddatum van de verzekering is bij aanvang gesteld op 1 augustus 2030 en de inlegpremie op fl. 346,44 (€ 157,21) per maand. De verzekering is verpand aan ASR Bank N.V. en diende ter aflossing van (een deel van) een door de consument tegelijkertijd afgesloten hypothecaire geldlening van fl. 403.639 (€ 183.163,00). Zowel de consument als zijn partner zijn verzekeringnemer en verzekerde. Er wordt volledig belegd in het SR Mix Fonds, later genoemd ASR Solide Mixfonds (hierna: het mixfonds). Bij een (gedeeltelijke) belegging in dit fonds werd, bij in leven zijn van beide verzekerden op de einddatum, een bedrag gegarandeerd gelijk aan de som van de voor dat deel van de verzekering overeengekomen en betaalde inlegpremies.
- 2.2 Bij de verzekering is sprake van een overlijdensrisicodekking en van kapitaalopbouw op basis van beleggen met het beleggingsrisico geheel voor rekening van de consument.

2.3 In de precontractuele fase, dan wel bij of rond de totstandkoming van de verzekering, zijn de volgende stukken aan de consument verstrekt:

- een (hypotheek)offerte gedateerd 23 maart 2000
- een aanvraagformulier getekend op 18 maart 2000
- een polisblad gedateerd 11 augustus 2000
- de voorwaarden genaamd “Algemene Voorwaarden WE5”
- de Algemene voorlichtingsbrochure over levensverzekeringen met beleggingsrisico
- de brochure Waerdye Hypotheekplan

Deze stukken worden hierna gezamenlijk aangeduid als: de productdocumentatie.

2.4 In de hypotheekofferte staat onder andere het volgende:

“(...) Ingevolge uw verzoek doen wij u hierbij een offerte toekomen voor een eerste hypothecaire geldlening. (...)

Leningdeel I:

Waerdye hypotheekplan

Lening : f 403.639,00 (...)

*Verzekeringsvorm : Waerdije Hypotheek Plan (22WE),
op leven van : [de consument] (...) en [naam X] (...)*

Verzekerd kapitaal : f 161.455,60

*Prognoseuitkering o.b.v. het door de Stichting Waarborgfonds Eigen
Woningen gehanteerde netto prognosepercentage van 8,0 % :
f 342.885,60*

Voorbeeld kapitaal o.b.v. de voorbeeld percentages van het SR MIX fonds:

11,00 % : f 508.479,00

9,00 % : f 346.140,00

Duur verzekering: 30 jaar

Premie : f 3.885,35 per jaar vooraf te voldoen.

Extra risico

Soort verzekering: Gelijkblijvend (12)

*op leven van : [de consument] (...) en
[naam X] (...)*

Verzekerd kapitaal : f 242.183,40

Duur verzekering: 20 jaar

Premie : f 896,08 per jaar vooraf te voldoen. (...)

Voorbeeldrendement

Wij delen u mede dat:

- gebruikte voorbeeldrendementen uit het verleden geen garantie geven voor de toekomst;
- toekomstige rendementen kunnen fluctueren en afwijken van de eerder gebruikte voorbeeldrendement.

2.5 In het aanvraagformulier staat onder andere het volgende:

“(...)

VERZEKERINGSTECHNISCHE GEGEVENS		tarief 22 WE 12		f 161.455,60		f 242.103,40	
AANGEVRAAGDE HOOFDVERZEKERING							
Offertenummer	:	Tariefnummer/omschrijving	:				
Ingangsdatum	:	Percentage annuïteit	:				
Duur verzekering of einddatum	:	jaar	:				
Duur premiebetaling of einddatum premiebetaling	:	jaar	:				
Premiebetaling	:	☐ per jaar ☐ per halfjaar ☒ per maand	:	☐ per kwartaal ☒ d.m.v. koopsom			
Premie beleggen in	:	☐ guldens ☒ waerdye-eenheden	:	☐ Am. dollars ☐ Aus. dollars			
Premie-/koopsomverdeling waerdye-eenheden	:	Top-11 ..... % Eurotop-100 ..... % Obligatie ..... % Stalling ..... %	:	Mix 100 % Verre Oosten ..... % Anno 1720 ..... %	Robeco ..... % Rolinco ..... % Rodamco ..... % Rorento ..... %		
(in gehele procenten; totaal 100%)							
N.B. De minimum inleg per fonds bedraagt f 25,- per premietermijn							

“(...)”

2.6 Op het polisblad staat onder andere het volgende:

“(...) Tarief: 22WE (...)

Verzekerd is een kapitaal in waerdye-eenheden, waarvan de tegenwaarde in guldens wordt uitgekeerd bij het in leven zijn van de beide verzekerden op de einddatum verzekering of bij het overlijden van een van de verzekerden voor de einddatum verzekering mits de andere verzekerde op het tijdstip van dat overlijden in leven is of bij het gelijktijdig overlijden van de verzekerden voor de einddatum verzekering. (...)

Minimaal bedraagt het kapitaal bij overlijden f 161.455,- (...)

In het kader van uitvoering van de bepalingen van de Regeling informatieverstrekking aan verzekeringnemers 1998 (Regeling van de Minister van Financiën van 14 juli 1998 inhoudende uitvoering van artikel 51 van de wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993), is hierbij uitgereikt de Algemene voorlichtingsbrochure over levensverzekeringen met beleggingsrisico. (...)

2.7 In de brochure Waerdye Hypotheekplan staat onder andere het volgende:

“(...) Bij het Waerdye Hypotheek Plan betaalt u maandelijks hypotheekrente en een verzekeringspremie. U bouwt kapitaal op door de premie te beleggen in de beleggingsfondsen van de Waerdye Selectie.

Hoe u de premie over de beleggingsfondsen verdeelt, bepaalt u zelf op basis van uw persoonlijke situatie en wensen. Met het opgebouwde kapitaal lost u aan het einde van de looptijd de hypotheek geheel of gedeeltelijk af. En mocht u voor het einde van de looptijd overlijden, dan keert de verzekering een bedrag uit waarmee uw nabestaanden de hypotheek geheel of gedeeltelijk kunnen aflossen. Bovendien kunt u, doordat u tijdens de looptijd van de hypothecaire geldlening niet aflost, optimaal profiteren van de fiscale mogelijkheden. (...)

De voordelen op een rij (...)

- *Minimum garantie overlijdensrisicodekking (...)*”

- 2.8 In 2004 heeft de consument met hulp van een andere tussenpersoon, [naam tussenpersoon] (hierna: [naam tussenpersoon]), zijn hypothecaire geldlening gewijzigd en overgesloten naar de Bank of Scotland. Op 3 mei 2004 is de verzekeraar verzocht de portefeuille over te voeren naar [naam tussenpersoon].
- 2.9 Per brief van 7 maart 2005 heeft de verzekeraar een gewijzigde polis van de verzekering van de consument toegestuurd aan [naam tussenpersoon]. Op de gewijzigde polis staat de nieuwe geldverstrekker als pandhouder vermeld.
- 2.10 De verzekering is per 3 november 2014 (fiscaal geruisloos) omgezet naar een ander product waarbij volgens de consument een (overdrachts)waarde van € 28.114,- door de verzekeraar is uitgekeerd.
- 2.11 De consument heeft de tussenpersoon op 24 september 2015 een e-mail gestuurd waarin staat vermeld dat de consument de tussenpersoon wenst te betrekken in de Kifid-procedure tegen de verzekeraar. De consument stelt de tussenpersoon in de gelegenheid te reageren op de bij Kifid tegen de verzekeraar ingediende klachtuiting. De beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van de tussenpersoon heeft per e-mail van 8 oktober 2015 de consument verzocht zijn klacht en beweerdelijke schade kort en bondig te formuleren en te onderbouwen. Na een e-mailwisseling tussen de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van de tussenpersoon en de consument, heeft de consument zijn klacht op 21 december 2015 ter behandeling voorgelegd aan de Geschillencommissie van Kifid.
- 2.12 Op 30 december 2020 heeft de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening van Kifid uitspraak gedaan in het klachtdossier van de consument tegen de verzekeraar (gepubliceerd onder uitspraak nummer GC 2020-1100). De Geschillencommissie heeft onder verwijzing naar de uitspraak van de Commissie van Beroep CvB 2017-043 geoordeeld dat de verzekeraar de (overdrachts)waarde van de verzekering per 3 november 2014 opnieuw moet vaststellen waarbij (naast de TER) alleen de kosten van beheer en administratie, genoemd in artikel 10 lid 3 onder c van de voorwaarden, en de kostenopslag bij maandbetaling van de premie in aanmerking mogen worden genomen.

De Geschillencommissie heeft daarnaast geoordeeld dat de verzekeraar over het verschil tussen de opnieuw vast te stellen (overdrachts)waarde en de oorspronkelijke vastgestelde (overdrachts)waarde de wettelijke rente dient te vergoeden vanaf 3 november 2014 tot aan de datum van voldoening.

De klacht en vordering

2.13 De consument vordert, na een beperking van de rechtsstrijd naar aanleiding van de uitspraak van de Geschillencommissie in de klacht tegen de verzekeraar (GC 2020-1100), zoals de commissie het begrijpt, dat de tussenpersoon aan de consument een schadevergoeding van € 16.328,- betaalt, te vermeerderen met een vergoeding voor proceskosten op basis van 5 punten Liquidatietarief rechtbanken II. De vordering is gebaseerd op de stelling dat de tussenpersoon zijn zorgplicht jegens de consument heeft geschonden doordat hij de consument het Waerdye-product heeft geadviseerd, hoewel dit geen passend product was. Als de tussenpersoon hem juist, nauwkeurig en volledig over het Waerdye-product had geïnformeerd en de 'eigenaardigheden' voor wat betreft de Waerdye-systematiek duidelijk had gemaakt, die haaks op de doelen van de consument staan, zou de consument hebben gekozen voor een in 2000 veel gangbaardere beleggingsverzekering met hetzij een transparante vaste risicopremie (unit-linked) hetzij een variabele risicopremie afhankelijk van de waarde-opbouw (universal life). Gelet op de rentevastperiode van 10 jaar met een hypotheekrente van 6,38% en de wens of noodzaak slechts 40% van het doelkapitaal in een overlijdensdekking onder te brengen, zou een keuze voor bijvoorbeeld de constructie van de Meegroeihypotheek en Meegroeiverzekering van ABN AMRO veel meer voor de hand liggen, omdat hierbinnen tenminste 10 jaar lang veilig en zeker geprofiteerd kon worden van het rendement van de Hypotheekrenterekening (met een gegarandeerd rendement van 6,38%). De schade die de consument door deze adviesfout heeft geleden bestaat uit het verschil op de omzettingsdatum, 1 november 2014, tussen de daadwerkelijke waarde-opbouw van de verzekering en de waarde van de verzekering indien de consument vanaf aanvang van de verzekering voor de voornoemde Meegroeiverzekering met een 90% restitutie-dekking zou hebben gekozen. Dit verschil bedroeg op 1 november 2014 € 14.214,- en door vermeerdering van dit bedrag met de wettelijke rente bedraagt de vordering ultimo 2021 € 16.328,-.

2.14 De consument brengt ter onderbouwing van zijn klacht zakelijk weergegeven het volgende naar voren.

- Binnen het Waerdye-product is in tegenstelling tot hetgeen de verzekeraar de consument voorhoudt geen sprake van een vaste overlijdensrisicodekking. De garantie van de overlijdensrisicodekking geldt tot de eerstvolgende premieervaldag, dus bij de klachtuiting in kwestie met een maandelijkse premiebetaling precies één maand. De garantie bestaat niet uit een nominaal bedrag, maar wordt uitgedrukt in eenheden, de zogeheten Waerdye-eenheden.

De waarde van de eenheden ligt evenmin vast, zoals blijkt uit artikel 13 lid 3 van de voorwaarden. De hier geschetste onzekerheid over de (minimale) hoogte van de uitkering bij overlijden is een inherent kenmerk van de Waerdye-systematiek, waarbij er geen onderscheid bestaat tussen het verzekerd kapitaal bij leven en bij overlijden. Bovendien blijkt uit de polisbladen dat het in eenheden verzekerd kapitaal in de loop der tijd evenmin enige houvast biedt. De conclusie kan niet anders zijn dan dat de Waerdye-systematiek heel schimmig in elkaar steekt en geen enkele zekerheid biedt wat je nu precies aan kapitaal hebt verzekerd, hoe die verzekerde waarde wordt berekend en welke risicopremie voor de quasi-vaste overlijdensrisicodekking nu eigenlijk moet worden betaald.

- Uit de onverbrekelijke relatie tussen het verzekerd kapitaal bij leven en bij overlijden blijkt het niet mogelijk de hoogte van de dekking aan te passen aan de behoefte en doelstelling van de consument. Het punt is dat het de consument gaandeweg duidelijk werd dat de hoogte van de overlijdensrisicodekking alleen kon worden verlaagd door de bruto premie te verlagen, maar daardoor zou ook de vermogensopbouw mee naar beneden gesleurd worden. Het is dan ook geen wonder dat de consument in 2014 koos voor een fiscaal geruisloze omzetting naar een productalternatief met meer economisch nut.
- Binnen het Waerdye-product is sprake van een disproportioneel hoge “doorsneerisicopremie”, vol verborgen kostenopslagen. Zoals uit de waarde-overzichten conform de modellen van de Commissie de Ruiter blijkt, is er sprake van een geleidelijk, maar gestaag sterk oplopende risicopremie. Ofwel de risicopremie wordt ingehouden op basis van de universal life methodiek, ofwel in de waarde-overzichten wordt een werkelijk verhullend staaltje pure misleiding opgevoerd. Zelfs de in de waarde-overzichten conform de modellen De Ruiter getoonde risicopremies maken al bijna 15% van de betaalde premie uit. Een simpele vergelijking met de risicopremie binnen de Meegroeiverzekering van ABN AMRO toont aan dat de risicopremie binnen een zuivere universal life polis op een substantieel lager niveau zou liggen, namelijk ongeveer de helft van wat binnen het Waerdye-product geldt.
- De consument heeft in 2000 gekozen voor een integraal “Hypotheekplan”, dus een combinatie van een hypothecaire geldlening en een beleggingsverzekering. De ook voor de tussenpersoon kenbare doelstelling van de consument was in 2000 een financiering te regelen voor de aankoop van zijn nieuwbouwwoning. De consument zocht daarbij overduidelijk naar de grootst mogelijke zekerheid, blijkend uit de keuze voor een rentevastperiode van 10 jaar en het verwerven van een NHG-garantie. Gelet op de kenmerkende eigenschappen van het Waerdye-product, was het een aan de tussenpersoon toerekenbare adviesfout om in 2000 het Waerdye Hypotheekplan te adviseren.

Dit product was niet passend bij de doelstellingen van de consument gelet op de hiervoor aangehaalde kenmerken van het Waerdye-product en de consument werd met dit product de mogelijkheid ontnomen van het rendement te profiteren dat als gevolg van de rentevastperiode van 10 jaar mogelijk zou zijn geweest bij beleggen in een hypotheekrentefonds.

Het verweer

2.15 De tussenpersoon heeft gemotiveerd verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. De tussenpersoon voert samengevat aan dat de geadviseerde hypotheekconstructie, en de daarbij behorende beleggingsverzekering in het bijzonder, wel degelijk passend is geweest, dat uitsluitend de verzekeraar als productaanbieder verantwoordelijk is voor de productinformatie en dat de consument in de uitspraak GC 2020-1100 reeds een vergoeding voor het vastgestelde informatietekort heeft ontvangen. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling nader op het verweer van de tussenpersoon ingaan.

3. De beoordeling

Welk beoordelingskader is van toepassing?

- 3.1 De commissie is van oordeel dat de klacht van de consument niet gegrond is en zij licht dit oordeel hierna toe.
- 3.2 Bij de beoordeling van de vraag of de adviseur tekort is geschoten in de nakoming van zijn (na)zorgplicht wordt vooropgesteld dat een assurantietussenpersoon (de adviseur) op grond van artikel 7:401 Burgerlijk Wetboek (BW) tegenover zijn opdrachtgever (de consument) verplicht is om bij zijn werkzaamheden de zorg te betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot verwacht mag worden. Deze algemene zorgplicht is verder ingevuld in de rechtspraak. Daarbij is onder meer bepaald dat de tussenpersoon moet waken voor de belangen van de verzekeringnemer bij de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen. Ook geldt dat een tussenpersoon de (aspirant-)verzekeringnemer voldoende informatie moet verstrekken om hem in staat te stellen een geïnformeerde beslissing te nemen de aangeboden verzekering al dan niet te sluiten. De zorgplicht van de tussenpersoon geldt niet alleen ten tijde van het sluiten van de overeenkomst maar ook erna. Daarbij hoort ook dat de assurantietussenpersoon de verzekeringnemer tijdig opmerkzaam maakt op de gevolgen die hem bekend geworden feiten voor de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen kunnen hebben. Het gaat dan om feiten die aan de tussenpersoon bekend zijn of die hem redelijkerwijs bekend behoorden te zijn. De zorgplicht vergt een voortdurende bemoeienis door de tussenpersoon met de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen.

Een tussenpersoon mag dus in beginsel niet stil blijven zitten wanneer hij tijdens de looptijd van de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen kennis neemt van feiten of omstandigheden die meebrengen dat de door hem beheerde verzekeringen mogelijk aanpassing behoeven.

Voor welke periode is de tussenpersoon aan te spreken?

3.3 Tussen partijen is niet in geschil dat de tussenpersoon is aan te spreken voor de advisering van zijn rechtsvoorganger bij het afsluiten van de hypothecaire geldlening en de verzekering in 2000 en dat in 2004, bij het wijzigen en oversluiten van de hypothecaire geldlening, de verzekering van de consument is overgegaan naar de portefeuille van [naam tussenpersoon] (zie 2.8). De commissie zal zich bij de beoordeling van de klacht van de consument tegen de tussenpersoon dan ook beperken tot de periode vanaf het aangaan van de verzekering in 2000 tot aan het overvoeren van de verzekering naar [naam tussenpersoon] in 2004.

Is de rechtsvoorganger van de tussenpersoon in 2000 tekortgeschoten en had het door de consument gestelde productalternatief geadviseerd moeten worden?

3.4 De consument stelt (zie 2.13 en 2.14) dat in 2000, gelet op de “eigenaardigheden van de Waerdye-systeem”, niet het Waerdye Hypotheek Plan geadviseerd had moeten worden, maar een product met meer economisch nut, zoals de Meegroeihypotheek en Meegroei-verzekering van ABN AMRO. De tussenpersoon stelt dat wel degelijk een passend product is geadviseerd. De commissie oordeelt als volgt.

3.5 Hoe het adviestraject destijds precies is verlopen en wat er tijdens het adviesgesprek in 2000 is besproken valt uit de stukken niet (meer) op te maken. De commissie is desondanks van oordeel dat uit de productdocumentatie en hetgeen partijen over en weer hebben aangevoerd voldoende blijkt dat aan de consument voldoende informatie is verstrekt om hem in staat te stellen een geïnformeerde beslissing te nemen het Waerdye Hypotheek Plan al dan niet af te sluiten. Uit de in 2000 aan de consument verstrekte productdocumentatie (zie 2.4 t/m 2.7) blijkt duidelijk dat sprake is van een beleggingsverzekering waarbij voor rekening en risico van de consument wordt belegd, welk eindkapitaal kan worden behaald bij diverse voorbeeldrendementen en dat sprake is van een vaste overlijdensrisicodekking bij overlijden van de verzekerden ter hoogte van minimaal NLG 161.455 (€ 73.265,08). De consument betwist kennis van voornoemde productkenmerken ook niet en voert expliciet aan dat dit geen onderdeel uitmaakt van zijn klachtuiting.

3.6 Vaststaat dat de consument in 2000 na advisering door (de rechtsvoorganger van) de tussenpersoon een beleggingsverzekering heeft afgesloten. Gezien zijn keuze voor het zogenoemde mixfonds was hij kennelijk bereid een bepaald (beleggings)risico te nemen (zie 2.1).

Achteraf gezien, met de huidige kennis over de economische ontwikkelingen en de beleggingsresultaten tijdens de looptijd van de verzekering, meent de consument dat hij beter af zou zijn geweest als hij in 2000 had gekozen voor zekerheid in plaats van beleggen. Consument stelt dat een keuze voor een ABN AMRO Meegroei-hypothecaire geldlening kapitaal op te bouwen, passend zou zijn geweest. Dat dit achteraf (ten tijde van het indienen van de klacht in 2015) gezien mogelijk een betere keuze was geweest, maakt echter nog niet dat kan worden aangenomen dat de consument daar in 2000 ook al voor had willen kiezen en ook niet dat die keuze hem dus in 2000 geadviseerd had moeten worden. De stukken bevatten buiten de enkele stelling van de consument geen concrete feiten, omstandigheden of aanknopingspunten waaruit zou kunnen volgen dat de consument in 2000 of nadien voor de zekerheid van het beleggen in een hypotheekrentefonds had willen kiezen. Dat de consument heeft gekozen voor een beleggingsverzekering en dus kennelijk bereid was een bepaald (beleggings)risico te nemen wijst eerder op het tegendeel. Dat de consument ook koos voor een rentevastperiode van 10 jaar en een NHG-garantie zegt wellicht iets over diens behoefte aan zekerheid omtrent zijn maandelijkse vaste lasten, maar niets over diens risicobereidheid inzake beleggingen. Dat de tussenpersoon in 2000 een onjuist advies heeft gegeven omdat de consument eigenlijk een ander product had gewild, is als onvoldoende onderbouwd niet komen vast te staan.

- 3.7 Ook de stelling dat de consument voor een restitutiedekking bij overlijden van 90% had willen kiezen kan niet worden gevolgd. Uit het polisblad volgt zonder meer dat sprake was van een aanzienlijke uitkering bij overlijden. Dat de consument daar achteraf geen gebruik van heeft hoeven maken, maakt niet dat hij in 2000 die dekking niet wilde hebben. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat de consument destijds geen overlijdensrisicodkking zou hebben gewild. De enkele omstandigheid dat de consument zich nu – achteraf – op het standpunt stelt dat hij in 2000 iets anders had gewild dan hem toen werd aangeboden, kan zonder dat daarvoor concrete objectiveerbare aanwijzingen bestaan, als onvoldoende onderbouwd niet worden gevolgd. Deze enkele stellingen kunnen om die reden geen voldoende grondslag vormen voor een aan de tussenpersoon te maken verwijt dat hij bij de advisering zijn zorgplicht heeft geschonden.

Ondeugdelijk product?

- 3.8 De consument voert enkele productkenmerken van het Waerdye-product aan die er volgens hem toe leiden dat dit product niet deugdelijk is en in 2000 niet geadviseerd had mogen worden. Volgens de consument is binnen het Waerdye-product geen sprake van een vaste overlijdensrisicodkking, is het binnen het Waerdye-product onmogelijk de overlijdensrisicodkking aan te passen zonder de vermogensopbouw aan te tasten, is er sprake van een disproportioneel hoge ‘doorsneerisicopremie’ en is het niet mogelijk te beleggen in een hypotheekrentefonds.

Dit onderdeel van de klacht van de consument ziet op de kenmerken van het Waerdye-product, waarvoor in de eerste plaats de verzekeraar is aan te spreken. De consument heeft dat ook gedaan. De klachtonderdelen over de productkenmerken van het Waerdye-product zijn grotendeels in de uitspraak tegen de verzekeraar aan bod gekomen (zie GC 2020-1100, r.o. 6.11 t/m 6.14) en zijn daarbij afgewezen. Het is de commissie niet duidelijk waarom de tussenpersoon dienaangaande wel een verwijt gemaakt zou kunnen worden. Voor zover de klachtonderdelen van de consument zijn toegewezen is hij daarvoor met de in genoemde uitspraak toegewezen schadevergoeding al gecompenseerd. De tussenpersoon kan daarvoor niet nog een keer worden aangesproken. Voor wat betreft de klacht over het ontbreken van een vaste overlijdensrisicodekking is de commissie niet gebleken dat, anders dan de consument betoogt, bij voortijdig overlijden van de verzekerde(n) niet minimaal het op de polis vermelde vaste bedrag zou zijn uitgekeerd. Ten aanzien van de klacht over het ontbreken van de mogelijkheid te beleggen in een hypotheekrentefonds geldt dat, zoals hiervoor onder 3.7 is overwogen, niet is gebleken dat de consument in 2000 had willen kiezen voor het beleggen in een hypotheekrentefonds, zodat dit klachtonderdeel reeds daarom niet kan slagen.

Conclusie

3.9 De slotsom is dat de klacht van de consument ongegrond is en dat zijn vorderingen zullen worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor <https://www.kifid.nl/consumenten/klacht-voor-1-oktober-2014-bij-kifid-ingediend>

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 42 van het Reglement.